

Луч солнца

Светить всегда, светить везде, до дней последних донца, светить — и никаких звезд! Вот лозунг наш - и солнца

Периодическое издание 6-А класса. № 3 2017г.

Всесвітню славу Нестору принесла справа усього його життя — участь у літописанні Київської Русі. Він переробив зведення Никона (1073) та Іоанна (1093), опрацював низку нових усних і письмових джерел, довів розповідь до 1113 року, надав їй літературної форми. Так на початку XII ст. виникла перша редакція «Повісті минулих літ».

День української писемності та мови — державне свято, яке щороку відзначається в Україні 9 листопада. Встановлене воно було 9 листопада 1997 року Указом Президента № 1241/97 «Про День української писемності та мови» на підтримку «ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливої ролі української мови в консолідації українського суспільства».

За православним календарем — це день вшанування пам'яті преподобного Нестора-літописця — письменника-агіографа, основоположника давньоруської історіографії, першого історика Київської Русі, мислителя, вченого, ченця Києво-Печерського монастиря. Дослідники вважають, що саме з преподобного Нестора-літописця і починається писемна українська мова.

Колись цього дня віддавали до школи дітей. Батьки зі школи йшли до церкви та ставили свічку перед образом преподобного, вірячи, що він допоможе дитині вивчитися. І, що головне, вчитися все життя багато, старанно і завжди. Адже «користь від цього є велика», бо «Хто вчиться змолоду — не зазнає на старість голоду».

Традиційно, в День української писемності та мови проводяться конкурси. От і в нашій школі напередодні відбувся 1 тур Міжнародного конкурсу з української мови ім. П. Яцика, а 9 листопада школярі брали участь у 2 турі мовно-літературного конкурсу ім. Т. Шевченка.

Мова — найбільший скарб будь-якого народу. Тисячоліттями, віками, роками плекала її земля предків, передавала з покоління в покоління, вкладаючи дедалі більше народну душу і водночас формуючи її, і наше завдання — зберегти і примножити рідну мову.

Запорожский учебно-воспитательный комплекс № 19

Учредитель:

коллектив 5-А класса

Главный редактор: Харенко Т.И.

Заместитель главного редактора: Литовченко Даша

Корреспонденты: Кораблева Полина, Бедика Камила

Фотографы: Корниенко Лера,

Верстальщик Кораблева Полина.

Модератор электронной версии Кораблева Полина.

В этом выпуске:

9 листопада- День української писем-	1
Чому діти нудьгують в школі	2
День именинника	2
Сторінки історії. Голodomор	3
Наши таланты	4
Видатні українці. Остап Вишня	4

Чому діти нудьгують в школі

Сьогодні діти приходять до школи емоційно не готовими до навчання, і в нашому сучасному житті існує багато факторів, які роблять в це свій внесок. Як нам відомо, мозок є пластичним. Використовуючи середовище, ми можемо зробити мозок «сильнішим» або «слабшим». Не-

зважаючи на всі наші чудові винаходи, ми, на жаль, переформовуємо мозок наших дітей у неправильному напрямку. І ось чому:

Технології

Використання технологічних досягнень як «безоплатної няні» є в дійсності зовсім не безплатним. Плата чекає вас відразу за рогом. Ми платимо нервовими системами наших дітей, їх увагою, і їх здатністю до віддаленої винагороди. У порівнянні із віртуальною реальністю буденне життя нудне. Коли діти приходять до класу, вони піддаються впливу людських голосів та адекватній візуальній стимуляції на противагу бомбардуванню графічними вибухами і спеціальними ефектами, які використовуються для перегляду на екранах. Після годин віртуальної реальності, обробка інформації у класі стає надзви-

чайним викликом, оскільки мозок дитини звик до високих рівнів стимуляції, які існують у відеоіграх. Нездатність обробляти нижчі рівні стимуляції робить дітей уразливими перед академічними викликами.

Обмежена соціальна взаємодія

Батьки – зайняті люди, тож дають нашим дітям гаджети. Раніше діти гралися на вулиці, де у неструктурованому природному оточенні вони вивчали та відпрацьовували свої соціальні навички. На жаль, технології витіснили час, який дитина проводила на вулиці. Також технологія зробила батьків менш доступними для соціальної взаємодії зі своїми дітьми. Очевидно, що діти відстають у розвитку... нянька-гаджет не обладнана програмою розвитку соціальних навичок. Найуспішніші люди володіють розвинутими соціальними навичками. Це пріоритет!

Мозок схожий на м'яз, який тренується і перетреновується. Якщо ми хочемо, щоб навчитися їздити на велосипеді, ми розвиваємо здібності велосипедної їзди. Якщо ми хочемо, щоб дитина вміла чекати, ми вчимо її терпінню. Якщо ми хочемо, щоб дитина змогла соціалізуватися, треба навчати її соціальних навичок. Ніякої різниці тут немає!

Отже, потрібно обмежити використання технологій і відновити емоційний зв'язок з дитиною!

Необхідно навчатися займатися монотонною роботою з перших років життя, оскільки це основа майбутньої «працездатності».

Вікторія Прудей

День именинника

Так уже повелось, что два раза в год мы отмечаем день именинников. В ноябре мы поздравляли детей, рожденных в летнее и осеннее время. Программу вечера подготовили Лиза Олейник и Лера Корниенко. Но почему-то не все пошло так, как хотелось. Одним ребятам срочно нужно было уходить, другим не нравились конкурсы. И только подвижные игры развеселили всех. Хотелось бы пожелать всем ребятам уважать работу своих товарищей.

Сумні сторінки історії.

Голодомор

Кажуть, хто не знає минулого, той не матиме майбутнього. От і ми на виховній годині знайомилися з історією нашого багатостраждального народу. Ще одна сумна дата—річниця голодомору 1932-1933 років.

Голодомор 1932—1933 років — геноцид українського народу, організований керівництвом ВКП(б) та урядом СРСР у 1932—1933 роках шляхом створення штучного масового голоду, що призвів до багатомільйонних людських втрат у сільській місцевості на території Української СРР та Кубані, переважну більшість населення якої становили українці. Викликаний свідомими і цілеспрямованими заходами вищого керівництва Радянського Союзу й Української СРР на чолі зі Сталіним, розрахованими на придушення українського національно-визвольного руху і фізичного знищення частини українських селян.

Спланована конфіскація врожаю зернових та усіх інших продуктів харчування у селян представниками радянської влади впродовж Голодомору 1932—33 років безпосередньо призвела до вбивства селян голодом у мільйонних масштабах, при цьому радянська влада мала значні запаси зерна в резервах та здійснювала його експорт за кордон під час Голодомору, забороняла та блокувала виїзд голодуючих поза межі України^[3], відмовлялася приймати допомогу для голодуючих з-за кордону. Попри те, що дії представників сталінської влади, які спричинили смерть людей голодом, кваліфікувалися згідно з нормами тогочасного радянського кримінально

го законодавства як вбивство, причини цього масового злочину ніколи в СРСР не розслідувалися та ніхто з можновладців, причетних до злочину, не поніс покарання при тому, що навіть найвище керівництво СРСР, включаючи Сталіна, знало про факти загибелі людей від голоду.

7 серпня 1932 року з'явилася постанова ВЦВК і РНК СРСР «Про охорону майна державних підприємств, колгоспів і кооперативів та про зміцнення суспільної (соціалістичної) власності», відома під назвою «Закон про п'ять колосків». Розкрадання майна колгоспів каралося розстрілом, за «пом'якшуючих обставин» — позбавленням волі на строк не менше 10 років. «Законом про п'ять колосків» фактично людям було заборонено володіння їжею.

За оцінками Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. Птухи НАН України демографічні втрати України внаслідок Голодомору в 1932—1933 роках становлять близько 4,5 млн осіб, у тому числі 3,9 млн — втрачені, пов'язані з надсмертністю, а ще 600 тисяч — із дефіцитом народження.

Голодомор став наслідком терористичної діяльності комуністичного режиму, який штучно створив умови існування, несумісні з життям, то-му радянська соціально-економічна

політика тих років мала виразні ознаки геноциду. <https://uk.wikipedia.org/wiki/>

Даша Литовченко

Наши таланты

И еще одна талантливая художница есть в нашем классе, это Бедика Камила. Она занимается в кружке рисования при ДК им. Т. Шевченко. И, как видим, занимается успешно. Героями ее рисунков являются как люди, так и животные, вымышленные герои и реалистичные. Но все они настолько красочные и позитивные, что получаешь огромное удовольствие от их просмотра.

У Камилы – многосторонние увлечения: кроме рисования, находит время для занятий спортом, да и учится в школе хорошо. Так что пожелаем талантливой девочке успехов и новых свершений. Так держать!

Полина Кораблева

Видатні українці.

Остап Вишня

Остап Вишня (народився 13 листопада 1889 року) — видатний український письменник-гуморист.

Літературна спадщина Вишні — це насамперед тисячі гуморесок у щоденній пресі на всі теми дня — усмішки, або «реп'яшки», як назвав їх сам автор. На вимогу читачів їх видавали окремими збірками. До початку 1930 р. тираж книжок Вишні доходив до 2 мільйонів примірників, нечуваної тоді цифри. У грудні 1933 р. Остапа Вишню заарештовано. Його було звинувачено у підготовці терористичного акту. Письменника засудили до смертної кари, але потім вирок замінили десятима роками ув'язнення в північних таборах. Його письменник відбував у Чиб'ю Ухто-Печорського табору. Остапові Вишні пощастило вижити. Тільки у 1944 р. він повертається додому і продовжує писати. Як бачимо, на долю письменника випало багато випробувань, але він зумів “усміхатися” і надалі, зберегти в серці віру в народ, справедливість, в перемогу добра над злом. Адже саме цьому— боротьбі з різноманітними порушниками закону, бюрократами спрямовував він своє гостре слово, якого чиновники боялися більше, ніж міліції. Саме тому простий люд так поважав Остапа Вишню за життя, звертався до нього за допомогою, як до найсправедливішої інстанції. Помер Остап Вишня у 1956 році, але залишив нам у спадок свої невмирущі «усмішки»

Вероніка Чувалюк